

Скритата история на четиридесети стих — двадесет и трета част

Езекиил — номер четири

Jeff Pippenger

2026-08-09

Езекиил е определян като „скърбящият пророк“, защото е символ на стоте четиридесет и четири хиляди, които в деветата глава на неговата книга скърбят (въздишат и плачат) за мерзостите, извършвани в земята и в църквата. В откъса от „Свидетелства“, който цитирахме в последната статия, сестра Уайт е написала: „Самият пророк беше чужденец в чужда земя, където безграничната амбиция и дива жестокост властваха върховно. Онова, което той виждаше и чуваше за човешката тирания и неправда, измъчваше душата му и той скърбеше горчиво денем и нощем.“

Сто четиридесет и четирите хиляди са „изгнаниците на Израил“, които бяха разпръснати, както е представено чрез отвеждането на Езекиил в плен. Процесът на запечатване, представен в Езекиил 9, е същият като в Откровение 7, и и двете тези глави са представени като развиващи се в последните дни.

„Това запечатване на Божиите слуги е същото, което беше показано на Езекиил във видение.“ Свидетелства към служителите, 445.

От престола Бог направлява херувимите, а те от своя страна управляват колелата. От видението Езекиил трябваше да разбере, че Бог държи всичко под Своя власт дори през периода, когато всичко изглеждаше в смут. Сестра Уайт казва „по същия начин“, след като излага устройството на Божието управление на престола, насочващо херувимите, които ръководеха делата на земята, както описва Йоан в светилището, където Христос ходеше сред седемте църкви. Езекиил и Йоан са символи на онези, които живеят във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, за които, както вдъхновението свидетелства, „Сцените, които предстои да се разиграят в нашия свят, още не са дори сънвани.“

Разбира се, когато сестра Уайт написа тези думи, те бяха верни, но във времето на запечатването намират своето съвършено изпълнение. Преди около двадесет години бихте ли си помислили, че това, което сега се случва в света, е във връзка с роенето на скакалците на исляма? Скакалците като символ на исляма в девета глава на Откровение включват природната миграция на скакалците от Северна Африка. Пътят на миграция на тези роящи се скакалци от Африка съответства на географията, която е била завладяна от исляма. Ислямът е потомък на Исмаил, а майката на Исмаил беше Агар. Агар означава „бягство“ или „да бягам“. На арабски името обикновено се предава като Najjar (نَجَّار) и е свързано със същия корен, от който произлиза Nijja (миграцията/бягството на Мохамед). Корените на исляма са свързани не само с роенето на скакалците, но включват и значението на миграция.

Някой някога сънувал ли е, че незаконната имиграция е проявление на скакалците на исляма?

Някой сънувал ли е, че световните комунисти ще образуват съюз с ислямските орди? И ислямът, и драконовата власт на глобалистите възлизат съответно от бездънната бездна в Откровение 9/11, а бездънната бездна представлява проявление на сатанинска сила. И двамата настоящи съюзници са оръдия на Сатана според Писанията на истината.

„И когато свършат [свършват] своето свидетелство.“ Периодът, през който двамата свидетели трябваше да пророкуват, облечени във вретище, приключи през 1798 година. Когато приближаваха завършека на своето дело в неизвестност, срещу тях трябваше да бъде водена война от силата, представена като „звяра, който излиза от бездната“. В много от народите на Европа властите, които управляваха в Църквата и държавата, в продължение на векове бяха контролирани от Сатана чрез посредничеството на папството. Но тук се представя ново проявление на сатанинска сила.“ Великата борба, 268.

Тук сестра Уайт посочва появата на социализма в периода на Френската революция, като същевременно отбелязва, че Сатана владее и папската власт. Папската власт също излиза от бездънната пропаст в Откровение, седемнадесета глава, а в деветата глава на Откровение ислямът е димът, който излезе от бездънната пропаст. Въпросът остава същият: наистина ли Вдъхновението е имало предвид: „Сцените, които предстои да се разиграят в нашия свят, още не са дори сънвани“? Кой е сънувал, че ислямът сега ще бъде разпространен из Европа и сега ще се спуска върху Америките? Сънувахте ли, че скакалците ще бъдат разпространени по цялото земно кълбо от глобалистите на Организацията на обединените нации, Европейския съюз и Демократическата партия на Съединените щати?

Кой би предположил, че образователните институции ще бъдат завладени от комунистическия и ислямския съюз, който сега се финансира от данъчните средства на граждани, които никога не са възнамерявали техните данъчни средства да бъдат използвани за разрушаването на нацията, която осигурява тези данъчни средства.

Кой би помислил, че Великобритания ще насърчава и поддържа това бели момичета да бъдат групово изнасилвани, отвлечани, държани в плен и убивани от исляма? Мнозина изтъкват факта, че всяка комунистическа система, съществувала някога в човешката история, е била пълен провал; но плодът на социализма във Великобритания е също толкова осъждане на социализма, колкото и провалът на икономическите и политическите философии на тази система.

Кой би могъл да си представи, че на търговците на земята ще бъде позволено да внесат отрови, за да извършат масово убийство на над седемнадесет милиона души?

Кой би си помислил, че на хора като Джордж Сорос, Бил Гейтс и Антъни Фаучи ще бъде позволено да извършват своите демонични зли дела без абсолютно никакви последствия?

Когато сестра Уайт заяви, че разигралите се сцени не биха могли и да бъдат сънувани, тя направи това в контекста на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Тя продължаваше своите бележки върху Христовото предупреждение в Матей двадесет и четвърта глава, където е записала: „Тези поуки са за наша полза. Ние трябва да утвърдим вярата си в Бога, защото тъкмо пред нас е време, което ще изпита човешките души. Христос, на Елеонския хълм, изложи страшните съдби, които трябваше да предшестват Неговото второ пришествие.“

Уроците, към които тя току-що се бе позовала, бяха илюстрациите както на Езекиил, така и на Йоан в светилището, които се учеха да разбират, че Бог държи всичко под Своя власт. В объркването и бунта, които сега са в ход — объркване и бунт, които само ще се засилват с напредването на историята, — онези, които са Божии вестители, представени не само от Езекиил и Йоан в храма, но и от Исаия, ще преминат през историята по начин, който прославя Господа, само ако разбират, че дори нещата, които никога не сме си и представяли, все още са под Божия контрол.

Тези колела, пресичащи другите колела, включват събитията, за които никога не е било и сънувано, и те са събитията, които се случват във времето на запечатването, започнало на 11 септември. Уроците, които трябва да бъдат научени, се научават единствено от онези, които чрез вяра влизат в Пресвятото място и виждат Христос и Неговата светлина, сияеща от ковчегата на завета. Когато тази слава бъде съзерцавана, както е представена от Даниил в десета глава, групата, която получава полза от светлината, се отделя от онези, които побягнаха от видението.

И аз, Даниил, сам видях видението; защото мъжете, които бяха с мен, не видяха видението; но голям трепет ги обзе, тъй че побягнаха да се скрият. Даниил 10:7.

От пасаж в предишната статия може да се извлече още много, но при завършването на тази статия ще разгледаме едно колело. В последната статия отбелязахме символиката на числото двадесет и пет, а преди това отделихме време на числото тридесет. Светлината от книгата на Езекиил не се състои просто в символични числа, но е полезно най-напред да се запознаем с някои от тези числови символи, преди да започнем да внасяме известна яснота сред объркването.

Седемнадесет

Трите пророчества за двеста и петдесет години определят седемнадесетгодишен период, който започва в края на историята на църквата в Смирна. От 313 до 330 година седемнадесетте години са образец на издигането на образа на звяра.

Двеста и петдесетте години, които започнаха през 457 г. пр.Хр., завършиха през 207 г. пр.Хр., десет години след битката при Рафия и седем години преди битката при Паний. От Рафия до Паний бяха седемнадесет години и това представлява скритата история на четиридесети стих, както е изложена в единадесети до петнадесети стихове на Даниил 11.

Птолемей IV Филопатор (известен също като Птолемей IV) беше владетелят, който спечели битката при Рафа през 217 г. пр. Хр. Той царува като цар (и фараон) на Птолемеов Египет от 221 г. пр. Хр. до 204 г. пр. Хр.; следователно царува седемнадесет години. Той започна своето царуване преди битката при Рафа, но умря преди битката при Паний.

Битката при Рафия, представляваща украинската война, започна през 2014 г., когато Съединените щати предизвикаха цветна революция в Украйна. Птолемей IV, царят на юга, е образ на Владимир Путин, който започна своето управление през 2000 г., годината преди да започне запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди през 2001 г. Както при Птолемей, така и Путин започна да царува преди украинската война, представена чрез битката при Рафия, започнала през 2014 г. Преди Паниум Путин, както е представен чрез Птолемей, е отстранен. Путин започна да управлява през 2000 г., като по този начин се съгласува с началото на времето на запечатването, започнало на следващата година, през 2001 г. Седемнадесет символични години, представени чрез Птолемей, определят периода, през който Путин царува, и той царува през времето на запечатването.

Тръмп, представен чрез завършека на двеста и петдесетте години, започнали през 457 г. пр. Хр., е разположен в същата скрита история като Путин — история, която е седемнадесет години дълга и започва с битката при Рафия. Змеят (Путин) и лъжепророкът (Тръмп) са разположени в рамките на скритата история. В тази история звярът, представен като „грабителите от твоя народ“, символизиращ папската власт, е разположен в края на седемнадесетте години от Рафия до Паниум.

Годината 321 представлява неделния закон в Съединените щати, а 321 се намира в рамките на един седемнадесетгодишен период — от Миланския едикт през 313 година до разделянето на империята през 330 година.

Историята, представена от тъй наречената велика Пасха на Йосия, започва седемнадесетия юбилеен цикъл на юдеите. От Пасхата на Йосия, която е най-великото съживление в Стария завет, до 22 октомври, е представена милеритската история от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г., но по-важното е, че тя представя историята от 11 септември до неделния закон. Времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е представено чрез седемнадесетия юбилеен цикъл от Йосия до 22 октомври. Седемнадесет е символ, свързан с главните събития на времето на запечатването, а числото седемнадесет е точка, в която колелата на Езекиил се пресичат.

В скритата история на четиридесети стих на Даниил, както е представена в стихове десет до петнадесет от същата глава, драконът е свързан с числото „17“ чрез царуването на Птолемей. Историята от битката при Рафия в единадесети стих до битката при Рафия в петнадесети стих е „17“ години. Тази история поставя Доналд Тръмп в средата на седемнадесетте години, представени от тези две битки. Образът на звяра, който се оформя и се издига от Тръмп в Съединените щати, е представен от „17“ години — от 313 до 330. В първи стих на първа глава Езекиил е в тридесетата година на „17-ия“ юбилеен цикъл. Сънвал ли си някога, че числото седемнадесет представлява едно от колелата, които

Езекил видя в Пресвятото място?

Езекиил е символ на онези, които по време на запечатването чрез вяра са влезли в Пресветото място. Те са свещениците на Петър.

И вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, свято свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос. 1 Петрово 2:5.

На тях им е възложено да представят вест на Божия някогашен заветен народ, който тогава бива отминат; макар да е предварително предупреден, Божият някогашен заветен народ няма да види, нито да чуе.

И Той ми каза: Сине човешки, накарай корема си да яде и напълни вътрешностите си с този свитък, който ти давам. Тогава го изяхох; и той беше в устата ми сладък като мед. И Той ми каза: Сине човешки, иди, иди при Израилевия дом и им говори с Моите думи. Защото не си изпратен при народ с чужд език и с тежка реч, а при Израилевия дом; не при много народи с чужд език и с тежка реч, чиито думи не можеш да разбереш. Наистина, ако те бях изпратил при тях, те щяха да те послушат. Но Израилевият дом няма да те послуша, защото не желаят да послушат Мене; понеже целият Израилев дом е с безсрамно лице и с кораво сърце. Ето, направих лицето ти твърдо срещу техните лица и челото ти твърдо срещу техните чела. Направих челото ти като адамант, по-твърд от кремък: не бой се от тях, нито се ужасявай от погледите им, макар че са бунтовен дом. Езекиил 3:3–9.

На Езекиил е заповядано да прогласи вест към някогашния заветен народ, представен от протестантите в милеритската история и от Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден в последните дни. Ако той откаже да прогласи вестта, кръвта на онези, които са оставени без предупреждение, ще бъде върху него.

Сине човешки, поставих те страж на Израилевия дом; затова слушай словото от устата Ми и ги предупреждавай от Мое име. Когато кажа на нечестивия: Непременно ще умреш; а ти не го предупредиш и не проговориш, за да предупредиш нечестивия за нечестивия му път, та да спасиш живота му, същият нечестив човек ще умре в беззаконието си; но кръвта му от твоята ръка ще изискам. Но ако предупредиш нечестивия, а той не се отвърне от нечестия си път, той ще умре в беззаконието си; а ти си избавил душата си. И още, когато праведният се отвърне от правдата си и извърши беззаконие, и Аз поставя препънка пред него, той ще умре; понеже не си го предупредил, той ще умре в греха си и праведните му дела, които е извършил, няма да бъдат помнени; но кръвта му от твоята ръка ще изискам. Но ако предупредиш праведния, за да не съгрешава праведният, и той не съгреша, непременно ще живее, защото е бил предупреден; и ти си избавил душата си. Езекиил 3:17–21.

В първите „единадесет“ глави на Езекил му е показано разрушението на Ерусалим, илюстрирано чрез виденията при реката Ховар, в равнината и в Ерусалим. Той е натоварен да прогласи предупреждение за надвисналия съд над Ерусалим. Предупредителната вест за надвисналия съд над Ерусалим е предупреждението, дадено най-напред на Лаодикийската

църква на адвентистите от седмия ден. Предупреждението посочва съда и отхвърлянето на Божия народ в Ерусалим, които не притежават Божия печат. Предупреждението, предобразено чрез Езекил, е предупреждението за скоро идващия неделен закон.

В първите единадесет глави, където тези истини са изложени, Езекиил е направен ням и след това говори само когато Бог изрично отваря устата му; и това продължава до разрушението на Ерусалим, когато отново може да говори.

Тогава духът влезе в мене, постави ме на нозете ми и говори с мене, и ми рече: Иди, затвори се в дома си. А ти, сине човешки, ето, ще наложат на тебе въжета и ще те вържат с тях, и няма да излизаш сред тях. И ще направя езикът ти да прилепне към небцето ти, така че да онемееш и да не им бъдеш избличител; защото те са дом непокорен. Но когато говоря с тебе, ще отворя устата ти и ти ще им кажеш: Така казва Господ Йехова; който слуша, нека слуша; и който се въздържа, нека се въздържа; защото те са дом непокорен. Езекиил 3:24–27.

Когато Йерусалим падна, Езекил отново можеше да говори.

И стана в дванадесетата година от нашето пленничество, в десетия месец, на петия ден от месеца, че един, който бе избягал от Ерусалим, дойде при мен и каза: Градът е поразен. А Господната ръка беше върху мен вечерта, преди да дойде избягалият; и Той бе отворил устата ми, докле дойде при мен на сутринта; и устата ми се отвори, и вече не бях ням. Езекиил 33:21, 22.

Падането на Ерусалим представлява падането на лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден в последните дни. Това падане настъпва, докато онези, които бяха запечатани в Ерусалим в девета глава, тогава биват въздигнати като тържествуващата църква. Лаодикийците в Ерусалим биват изведени, а сто четиридесет и четирите хиляди биват въздигнати, когато се установява царството на славата. Това царство на славата беше предобразено чрез установяването на царството на благодатта при кръста. Царството на благодатта при кръста съответства на царството на славата при неделния закон и тези две царства са поставени в последователността на пророческата история, намираща се в книгата на Езекиил. Първите единадесет глави, когато Езекиил бъде поставен в контекста на светилището, се отнасят до очистването на Божията църква, когато Неговият народ преминава от воюващата църква, която се определя като съставена от жито и плевели, към тържествуващата църква, която е съставена от житния принос на Петдесетница.

И ти, нечестив, беззаконен княз на Израил, чийто ден е дошъл, когато беззаконието ще достигне своя край, така казва Господ Бог: Снеми митрата и свали короната; това няма да остане същото: въздигни ниския и смири високия. Ще го преобърна, преобърна, преобърна; и не ще го има вече, докле дойде Онзи, Комуто принадлежи правото; и аз ще Му го дам. Езекиил 21:25–27.

Седекия беше последният цар на Юда, и той е „нечестивият княз на Израил, чийто ден е дошъл“ в тези стихове. Навуходоносор щеше да превземе Ерусалим, а короната на Седекия трябваше да бъде отнета от Вавилон, който щеше да бъде съборен от мидяните и персите,

които на свой ред щяха да бъдат съборени от гърците, а те — от Рим. Третото събаряне достига до Рим, което е онзи период в историята, когато Царят, „Комуто принадлежи по право“, ще приеме короната на царството на благодатта при установяването на това царство на кръста.

„За „нечестивия, беззаконен княз“ бе настъпил денят на окончателната разплата. „Снеми тиарата — постанови Господ — и свали венеца.“ Едва когато Сам Христос установи Своето царство, на Юда щеше отново да бъде позволено да има цар. „Ще съборя, съборя, съборя го“ — това бе божественият указ относно престола на Давидовия дом; „и то не ще бъде вече, докато не дойде Оня, Комуто принадлежи правото; и ще Му го дам.“ Езекиил 21:25–27.“ Пророци и царе, 451.

Във времето на късния дъжд, което започна, когато съдът над живите започна на 9/11, Христос установява Своето царство на слава.

„Когато четирите ангела пуснат, Христос ще установи Своето царство.“ Сполдинг и Маган, 3.

Период на подготовка започва на 11 септември и при неделния закон славната свята планина се издига над всички хълмове и планини.

Словото, което Исаия, синът на Амос, видя относно Юда и Йерусалим. И ще стане в последните дни, че планината на дома Господен ще се утвърди на върха на планините и ще се възвиси над хълмовете; и всички народи ще потекат към нея. И много племена ще отидат и ще кажат: Елате, и нека възлезем на планината Господня, в дома на Якововия Бог; и Той ще ни научи на Своите пътища, и ние ще ходим в Неговите пътеки; защото от Сион ще излезе законът, и словото Господне — от Йерусалим. Исаия 2:1–3.

На 11 септември ветровете бяха пуснати и после възпрени, като така бе отбелязано началото на установяването на царството от Даниил 2, което е представено като камък, отсечен от планината, който изпълва цялата земя.

„Това видение бе дадено през 1847 г., когато имаше съвсем малко от адвентните братя, които пазеха съботата, и от тях само неколцина предполагаха, че нейното съблюдаване е от достатъчно значение, за да прокара разграничителна линия между Божия народ и невярващите. Сега започва да се вижда изпълнението на това видение. „Началото на онова време на скръб“, споменато тук, не се отнася за времето, когато язвите ще започнат да се изливат, а за кратък период непосредствено преди те да бъдат излети, докато Христос е в светилището. В онова време, докато делото на спасението завършва, скръб ще идва върху земята и народите ще се разгневят, но ще бъдат възпирани, така че да не попречат на делото на третия ангел. В онова време ще дойде „късният дъжд“, или освежаването от присъствието на Господа, за да даде сила на силния вик на третия ангел и да приготви светиите да устоят в периода, когато ще бъдат излети седемте последни язви.“ Ранни писания, 85.

Христос установява Своето вечно царство по време на късния дъжд, и Неговото царство включва царството на благодатта, което бе установено на кръста, както и Неговото царство

на слава при неделния закон. Историята от Седекия до Вавилон (1-во царство), до Мидо-Персия (2-ро царство), до Гърция (3-то царство) и нататък до езическия Рим (4-то царство) очертава историята, водеща към царството на благодатта. Тази история посочва успоредна историческа последователност от Папския Рим (духовен Вавилон, 5-о царство), до Съединените щати (духовна Мидо-Персия, 6-о царство), до Обединените нации (духовна Гърция, 7-о царство) и нататък до тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка, които заедно съставляват съвременния Рим (духовен Рим, 8-о царство, което е от седемте).

Триумфът на това царство в Данииел 2 е представен чрез канара, а Божиите верни са камъни в храма.

И вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, свято свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исус Христос. 1 Петър 2:5.

Това вечно царство тържествува над царствата на света и изпълва целия свят. В четиридесета глава на Езекиил до края на книгата му същото това царство е представено като храм, който изпълва света с водата на живота.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.